

llor canya la que pot arribar á esser manech d'escombra. En cambi els roures y pins que son fets, no 's doblegan, fan aglans y pinyas; fusta pesanta, y bona per edificar; foch durader y bona brasa; y fins desaffan els vents y tempestats en el rocam arrelats; aixís, noys, hi ha molts homes com canyas y poch com roures y pins: en las cortts, (la de Madrid vull dir) ¡quina brunzidera de canyas! ¡y quants poch roures y pins! y'ls poch de las minorías radicals en ista, molta xerrameca y doblegaments d'espina per conveniencias de partit; y Espanya que's perdi: lo que convé donchs, es enviarhi molts roures y pins, y á las canyas ¡bon cop de fals!...

Aquesta afició desmesurada á viurer de la política bruta; y á cobrar del Estat y viurer ab l'esquena dreta y fugir del camp y de las casas de pagés, y fer el senyor, es una gran desgracia; perquè son molts á xupar y poch á produhir. Els pares buscan la manera de que'ls fills no hagin de ser pagesos empenyantse per ferlos advocats sense plets, ó donals-hi altrás carreras de poch profit: si han de casar una noya, fan els medis de poderla casar ab un senyor pobre, primer que ab un honrat y acomodat pagés; y aixís sembla que'ls richs fugen dels camps á la ciutats, perdenthi molts la tranquil·litat y'ls interessos, passant las terras á ser propietat dels senyors, lo cual es una gran calamitat baix molts conceptes. Aixís tots coneixém pobles cada dia mes perduts,